

[Tommy Dinesen]

re, som det gør. Jeg ved ikke, hvor mange der har læst de fire rapporter – de ansatte inden for BST har vel i hvert fald – men det kan ikke være meningen, at der bare kan blive ved med at komme kritiske rapporter om BST, uden at man gør noget ved det. Hvor længe skal man vente? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Det spurgte hr. Taanquist også om, ligesom han var inde på, at Dansk Arbejdsgiverforening nu kører frem med, at den vil have lov til at bestemme over BST. Det håber jeg ministeren på et eller andet tidspunkt vil gå imod, for ellers mister BST nok noget af det, der er meningen med BST.

Man kan altid diskutere, om lovgivningen skal være strammere eller hvad. Fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på, at vi ikke havde taget nogle ting med, som vi var delvis enige i, da vi behandlede det sidste gang. Det er rigtigt. Når jeg stort set har taget alle de ting med igen, der var med sidste gang, er det, fordi jeg regnede med, at de mange pæne ord, der blev sagt om det her, gjorde det nemmere at få tingene til at gå igennem.

Fru Jette Thomsen var også inde på interessen for miljøet og sagde noget om, at der var to måneders ventetid på betjeningen. Det synes jeg er et godt argument for at få BST til at fungere, for det er jo det, der er galt. Det er derfor, vi foreslår, at der i stedet for 1.250 skal være 1.000 arbejdstagere tilknyttet BST for hver én, der er ansat. Det er ikke bare for at få flere i arbejde, det er for at få noget effektivt ud af det. Det var et godt argument, fru Jette Thomsen kom med; det skal jeg da huske, når jeg kommer ud og diskuterer disse spørgsmål.

Fru Elsebeth Kock-Petersen var også inde på, at det skulle være så effektivt, og syntes, at vi gik for meget ned i detaljerne. Jamen når vi tager detaljerne med, er det, fordi det er de ting, der bliver peget på gang på gang, og derfor mener vi, det er nødvendigt på en eller anden måde at gøre opmærksom på, at det er disse ting, der er noget i vejen med.

Hr. Estrup satte også spørgsmålstejn ved, om der skulle være 4 ansatte, for at et center kunne komme til at fungere. Jeg tror, vi skal op på 6-7 stykker, og jeg tror, nogle af dem må slås sammen med andre, for det tværfaglige team, der skal være i BST, bør være så bredt som muligt, og jo flere forskellige der

er tilknyttet, desto mere må det blive til gavn for arbejderne i hvert fald.

Hr. Estrup var også inde på oplysningspligten. Jeg vil bede ministeren sige noget om oplysningspligten. Endelig sagde hr. Estrup, at der ikke skal lades nogen bestræbelser uforsøgt. Når hr. Estrup nu vil herop alligevel, vil jeg bede hr. Estrup fortælle os, hvor længe vi skal vente.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal først endnu en gang beklage, at jeg kom et minut for sent, men dog lidt drilende tilføje, at det har arbejdsministeren såmænd også gjort engang.

Men ministeren sagde jo faktisk også, at man ikke var blevet enig. Ministeren udtrykte det sådan, at man var nået frem til en enighed, der blev brudt i slutfasen. Det betyder altså, at man ikke er enig. Det betyder også, at der i dag er et stort svælg mellem parterne, så vidt jeg kan forstå, og jeg vil bede arbejdsministeren konkretisere, hvordan han vil fungere som katalysator og slå bro mellem parterne, når den ene parts principielle holdning er, at det slet ikke er nødvendigt med en udbygning af BST, og at der ikke for tiden skulle være noget yderligere behov for en udbygning. Hvordan kan man slå en bro over det, og hvornår regner arbejdsministeren med at den brobygning er færdig? Sidste gang fik vi først at vide, at det ville ske inden sommerferien, og så inden årets slutning. Hvad er tidsterminen nu?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Tommy Dinesen stillede spørgsmålet: hvor længe skal vi vente? – lettere indigneret oven i købet. Det forstår jeg godt, for noget af det, der haster for BSTs fremtid, er selvfølgelig, at man får taget stilling til udbygningstakten, at man får nogle planer, som man kan rette sig efter. Det er baggrunden for, at man kan få det hele til at fungere.

Men jeg synes på den anden side, at det fremgår meget klart af de redegørelser, vi nu har fået, at det ikke er alle problemer, disse redegørelser kan løse. Jeg vil som et eksempel pege på det, som hr. Tommy Dinesen selv var inde på, nemlig størrelsen af BST-